

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2005 r. przez Quelle Aktiengesellschaft przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões oraz Marly Lima Jatobá

(Sprawa T-88/05)

Zgłoszony znak towarowy: graficzny znak towarowy „CORPO livre” dla towarów z klas 18 i 25 (torby, odzież) — zgłoszenie nr 1 811 470.

(2005/C 155/46)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sporze: strona skarżąca

(Język, w którym sformułowana została skarga: niemiecki)

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sporze: krajowy i międzynarodowy słowny znak towarowy „LIVRE” dla towarów z klasy 25 (odzież i obuwie)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu, ponieważ uznano, że dowody używania zostały dostarczone po terminie i z tego powodu używanie znaku, na który powołano się w sporze, nie miało miejsca.

W dniu 22 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Quelle Aktiengesellschaft z siedzibą w Fürth (Niemcy), reprezentowanej przez adwokata H. Lindnera przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania strony skarżącej

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Nars Cosmetics, Inc., z siedzibą w Madrycie.

Podniesione zarzuty: Zasada nr 71 w zw. z zasadą nr 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 zostały błędnie zastosowane.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

Przepisy te dopuszczają swobodę uznania również w postępowaniu spornym pomiędzy stronami w odniesieniu do uwzględnienia dokumentów. OHIM nie zastosował jednak swobody uznania.

— stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie R 379/2004-2,

— stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów nr 1138/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. dotyczącej sprzeciwu nr B288706,

— uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego nr 1 33 657,

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, str. 1

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Nars Cosmetics, Inc.
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Graficzny znak towarowy „NARS” dla towarów z klas 3, 18 i 25 (środki do prania i wybielania, skóra, ubrania, obuwie, nakrycia głowy ...) — zgłoszenie nr 1 333 657
Uprawniony z tytułu znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Skarżąca
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Krajowy graficzny znak towarowy „NARS” dla towarów z klasy 25 (obuwie, w szczególności sportowe, ubrania)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie sprzeciwu skarżącej
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania skarżącej
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia WE nr 40/94 poprzez brak wystarczającego uwzględnienia podobieństwa znaków towarowych i identyczności lub podobieństwa produktów.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2005 r. przez Joségo Antonia de Brita Sequeirę Carvalha przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-145/05)

(2005/C 155/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Joségo Antonia de

Brita Sequeirę Carvalha, zamieszkałego w Lizbonie, reprezentowanego przez adwokata Karela Hartoga Hagenaara.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu z mocą wsteczną,
- 2) stwierdzenie nieważności z mocą wsteczną wszystkich późniejszych aktów, które odnoszą się, potwierdzają lub zmierzają do przedłużenia zamierzonych skutków owego nieważnego aktu,
- 3) zarządzenie wypłaty odszkodowania z tytułu szkodliwych skutków tego aktu wstępnie oszacowanych na kwotę 30.000 euro przy szkodzie oszacowanej na 300.000 euro,
- 4) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga jest skierowana w szczególności przeciwko dokumentowi, do którego podpisania skarżący został zmuszony przez Dyrektora Generalnego sprawującego obowiązki w ramach Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju, który został załączony do jego akt administracyjnych, na mocy którego zdecydował się on o przejściu z urzędu na zwolnienie chorobowe. Sprzeciwia się ona również prowadzeniu akt równoległych.

Zdaniem skarżącego sporny akt winien być uznany za niewywołujący skutków prawnych z mocą wsteczną.

Na poparcie swych roszczeń skarżący podnosi ponadto,:

- iż przesłanki leżące u podstaw wydania zaskarżonego aktu były nieścisłe,
- iż decyzja o odrzuceniu zażalenia wniesionego na podstawie art. 90 regulaminu pracowniczego opiera się na faktach i zachowaniach przypisanych skarżącemu, o których nie miał on żadnej wiedzy, i które, po pierwsze, nigdy nie pojawiały się w sprawozdaniach z oceny pracownika, i które, po drugie, nigdy nie zostały mu wspomniane przez jego zwierzchników,
- fakt zaistnienia w niniejszej sprawie nadużycia kompetencji i naruszenia przepisów proceduralnych,
- naruszenie zasad równości wobec prawa i niedyskryminacji.